

Achtergrondinformatie

De Brandende Bede 26 tot 30

Nummer 26

God zelf brengt onder zijn standaard de mensen samen die Hij uitkiest om zijn 'vijanden' te verslaan, maar zij moeten uit vrije wil voor God kiezen.

(Cf. Jesaja: *"Daarop hoorde ik de stem van de Heer: "Wie zal ik sturen? Wie zal namens ons gaan". Ik antwoordde: "Hier ben ik, stuur mij"* (6,8).

Nummer 27

Wie zijn de vijanden van God?

De duivel schaart heel verscheiden mensen om zich heen, maar dit hebben ze gemeen: zij zijn uit op eer, op voordeel, op genot, en om dat veilig te stellen troepen zij samen onder zijn standaard en gaan te keer tegen God en hun medemensen.

Nummer 28

Het gaat om een kosmisch gevecht, een strijd zowel in de onzichtbare als in de zichtbare wereld en je hoort kreten als 'Brand, brand'; 'hulp, hulp!' *"God, kom ons te hulp, Heer haast u om te helpen"* (Ps 70). Montfort ziet hartverscheurende scènes in de Kerk en in de wereld.

Nummer 29

"Heer, dat de mensen die Gij gesterkt hebt, zich bij ons aansluiten om samen de strijd aan te binden die absoluut noodzakelijk is."

Nummer 30

"In dit Jaar van de Barmhartigheid, sta op, Heer, breng ons bijeen om uw liefde aan de mensen kenbaar te maken."

Montfort heeft dit gebed niet zo maar uitgevonden, trouwens, niet alleen hier maar in al zijn geschriften vind je tal van citaten, zowel uit het Oude als het Nieuwe Testament. Voor de moderne lezer is het misschien vreemd, maar het is wel betrouwbaar; bovendien ook op dit punt leunt hij sterk aan bij de Kerkvaders.

Voor al de bijbelcitaten in de Brandende Bede vallen op, de schrijver sluit hier aan bij de grote bidders in de Bijbel. Ook bij de jezuiten heeft Montfort inspiratie gevonden, hij is trouwens bij hen in de leer geweest. Het grote bijbelse gevecht en de groepering van de engelen onder twee standaarden vind je terug bij sint-Ignatius de strijd tussen goed en kwaad, tussen het zich ten dienste stellen aan de kant van Jezus en te strijden voor zijn persoon en zijn werk of daartegenin te gaan.

De weg van Jezus

Let op de menswording van Jezus Christus, zijn intrede in de geschiedenis en zijn wijze van handelen.

Jezus begint met zijn apostelen te kiezen, Hij neem het initiatief: "Ik heb u gekozen..." Vervolgens besteedt hij drie jaar aan hun vorming. Hij ontmaskert hun totaal verkeerd begrip van het 'Koninkrijk' waar Hij het over heeft en wijst op hun verkeerde politieke 'neigingen': *"Is het nu dat gij het Koninkrijk van Israël gaat herstellen?"* Hij kent hun zwakke punten en hun kleinzieligheid, meermaals waarschuwt Hij hen en maakt hen duidelijk dat zijn Lijden het middel bij uitstek is waarvoor Hij kiest om de wereld te redden en dat zijn Verrijzenis de aanzet zal zijn om dit Rijk van recht en vrede tot stand te brengen. Hij roept de apostelen op zichzelf helemaal ervoor in te zetten. Jezus weet dat zijn Lijden de leerlingen helemaal van

streek gaat brengen en dat Hij op de Calvarieberg alleen zal zijn, ... op Maria, Sint-Jan en nog enkele vrouwen na.

Zelfs na zijn Verrijzenis maakt Jezus hun het verwijt van ongeloof en halsstarrigheid, ze willen de mensen die Hem als Verrezene gezien hebben, niet geloven (cf. Mc 16,14). Dit ongeloof heerste bij sommigen nog bij zijn Hemelvaart: *“Sommigen echter twijfelden”* (Mt 28, 17). We moeten wachten tot Pinksteren, dan pas begrijpen zij wat Jezus hun gezegd had. Van toen af aan, gesterkt door de Pinkstergenade, zijn zij, zelfs tot het martelaarschap toe, gaan getuigen van het Grote Nieuws dat er heil is voor allen. Toen zijn de eerste vruchten van de heiligheid geplukt en vele andere oogsten zijn gevolgd...

Wat de apostelen meegemaakt hebben maken wij ook mee, daarom juist reiken de Schriften heel getrouw dit stukje geschiedenis aan. Het ongeloof van de apostelen, hun angsten, hun aanstellerij, en soms hun verraad, is van tijd tot tijd ook ons deel, en dit herhaalt zich generatie na generatie. Maar elke generatie wordt opgeroepen om de standaard van Jezus Christus in de hand te nemen en Hem te volgen. Hij roept ons en zendt ons de wereld in om het goede Nieuws tot bij de mensen te brengen, hoe oud of hoe jong, hoe rijk of hoe arm ook”.

Op het einde van zijn overweging over de twee standaarden, spoort de heilige Ignatius ons aan tot dit stoutmoedig gebed: *“Vraag aan O.-L.-Vrouw, aan de Heer Jezus Christus, aan God de Vader... de genade om onder de standaard van Jezus te gaan plaatsnemen en dit door middel van geestelijke en misschien zelfs, als God er ons toe roept, materiële armoede en gebukt te gaan onder beschuldigingen en onrechtvaardigheden, om zo des te beter in de voetsporen van Jezus te treden”*.

(Geestelijke oefeningen, n° 145 en 147)

Het is een ‘stout’ gebed van een heilige, maar ga zelf eens na wat Jezus bedoelde toen Hij tot allen zei: *“Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en mij volgen”* (Lc 9, 23).

Laten we ons met Maria tot God richten en de genade vragen om te mogen plaatsnemen onder de standaard van Jezus en te werken voor de eer van God en het heil van de mensen.

Suggesties om met de tekst om te gaan:

- Ik trek bewust tijd uit en maak me vrij om in aanwezigheid van God te komen en open te komen staan voor zijn denkwijze.
- Ik kies een vast moment van de dag, of van de week, om te voorkomen dat mijn voornemen ‘verdamp’t’.
- Ik vraag aan Maria en aan de Heilige Geest om mij te helpen bij het lezen van de tekst, stil te staan bij elk van de zinnen en de draagwijdte van de woorden tot mij te laten komen.
- Ik probeer mij de heilige Montfort in te denken toen hij die teksten schreef, zijn vurig verlangen om Jezus Christus te dienen en medewerkers te vinden voor de zaak van God.
- Ik sluit af met tien Weesgegroeten en het gebed dat op de bladwijzer staat die ik ontvangen heb.